

פז:

ב' א מ"י פ"א מהל'
 תמורה הלכה טו:
 ב' ב מ"י פ"ג מהלכות
 מעשרין הלכה ו' ופ"ד
 הלכה ב:
 ב' ג מ"י פ"א מהלכות
 תמורה הלכה א' והלכה
 יב:
 ב' ד מ"י פט"ו מהל'
 מעשרין הלכה א' ב:
 ב' ה מ"י פ"א מהל'
 תמורה הלכה טו:
 ו' ו מ"י שם הלכה ד' ופ"ג
 הלכה ה:
 ו' ז מ"י שם פ"ג הלכה ה:

שיטה מקובצת

6) חיבות ר"ש מ"י להו
נמחק: בן ודעמידור מספס
כולם למחיה "פי" כיון דר
גמיר למחיה לא מפביא
כפרו כמבירה אמתן ד'
ונשנו כהדי תרי אחרני אלא
אששו להו למחור דלא
ביחיד אי"כ כמי כן כפרו
ועברו עמם אלא יהיו
אלא ביחור דכולהו כחז
גורא וכחז מקום גמיר
אלא אף כי נמי אורח שישני
למחיה תרי בהם כי אמת
מהי אף דשייכי ביחור

בצביון כחול כסוף מרוב
מ"מ: אף אספר; ב"ר
כמה אחת מש"ס אלו
ספרו את עבריה ואותה
שמיניתה בחייו; ב"ר דאל
שחיב אלא עשרה ע"כ
אחד מרוביהו ב"ר
גמר אספר וא"כ: אף אהוב
שמיניתה לע"ה: אף
בכלל גמר אספר דהוא
מ"מ: מן ספרין לא מחבריה
שמיניתה: ור' רחמיאל ור'
אספר: אף אספר ב"ר דר'ך
ומ"ס ע"ה: אספר היא אף
אחד נהגה במש"ס
דאספר: ר' אבון ר' יוסף
ד"ר: ור' נח עממל דר'ך
שמיניתה דאספר ור' ברימס
אמריש: ור' יצחק אחת
מ"ס: ר' לימה: ור'
ועמל: אף לימה
דעודין כל המשטה
וכן: ור' לעיית: ב"ר גמר
ע"כ: ב"ר מניה: ב"ר
אב"ל: ב"ר בעזרי: ב"ר
חמישית: אספר: לימה

[illegible]

בחרה דוכתא הוא, וס"א כלום
לא משכחת לה ארבעה: (ז') כי
מוקמין אלא ביחיד דגמרינן: י'
דר' נתן הוא תנא והיה לו להק-

יש בקרבנות פרק שני תמורה

[illegible]

אִי בַצְבוֹר שְׁתֵּי יוֹ שָׁבָה
 וְאִי סִ"ד בַּצְבוֹר הִנֵּה
 שִׁמְיָא יֵלֵךְ סוֹתִים מִמִּפּוֹר
 בַּצְבוֹר אֵל סוֹתִים בִּמְבוֹר
 חוּמֵר בְּקִדְשֵׁים מִבְּתֵּן
 מִבְּקִדְשֵׁים חוּמֵר בְּקִדְשֵׁי
 עוֹשֵׂין תְּמוּרָה ^אוְאִין
 הַצְבוֹר ^בוְהוֹשׁוּתִין מִקּוֹ
^גוּמִקִּדְשֵׁין ^דוְעוֹבְדֵין וְ
^החֹמֵר בְּתֵּמוּרָה מִבְּתֵּן
 חֵלָה עַל בַּעֲלַת מֵוָה

אָפּעגאָספּער להיות כצבור מיהו ילפינן אפסר כגו משאי אפסר ויחין
נגמרו הארבעה למות ביחד ולא כצבור משום כדחדא גמרא גמירי
אריך נמי שגמרה להיות רועה ולגורו עליה מיתה מפני שהפסוק
אומר: פירוש דוקא גזור עליה מיתה ולא כצבור ילפינן אפסר כגו משאי
אפסר: ר"ב אחר אחת ביחנה והעפידה על החשב פירוש
בכספי נחנה להם אחת ממה וארבעה רעות ונשתכחה בימי אכל משה
היה ימנו ממות והי' ימנו רעות לפיכך גזרו על כולן שימותו ומיך אהא
דמקסו דין זה המפורש ביחיה כ"י אלא פריך על דבריו מקמי דאשכחא
האדר אשכחא למיתליה דרבי נתן ויליחו בימי אהא כדאר גמירי א
כצבור אי ביחד פירוש אהא גזרו על כולן למות הרי איכא דהו ג' דביחד
אשכחא ולא כצבור וי' דאשכחא כצבור ויליחו אם אחת שגמרה למות
היא מן השלשה לגזור מיתה על השלשה והשנים ירעו איהו היא מן
השנים לא היה להם לגזור מיתה רק על ה' ליהאשליש ירעו ומשי
פירוש שחזתו שחזי א' נגמרה למיתה ובג שחזו אם היא מן השנים א
מן השלישית לפיכך גזרו מיתה על כולה והשתא אשקי למיתיה וקשיא
להו אי קיד כ"י אלא ש"מ ילמד סתם מן המפורש מה מפורש כ"י יסו
(פירוש) שנגמרה רעות ורעות גמרו כדא גמרא וילמד סתם מן
המפורש פירוש ד' נגמרה להיות רעות גמרו כדא גמרא וילמד סתם
מן המפורש הכל דפרישו גבי מילתא דרבי שמעון בן לקיש:

שפי. רבי נתן אומר כ' לתרוי' נחמ' איהא אחת ניתנה לכן למיתה וארבע
גמרות ביחוד יומנא גמור ודאי נגמור דוחתא איגמורא אי יכולה גמיר ביחוד
לא אלא ביחוד ו' דגמרינן לה מדרעביה ולא משאי אפשר אלא דהא בעני
ביחוד הוא דגמרוה דהא בחדא מילתא אימרת הלכך ה' דמשה יו' גמיר
ביחוד ק' ו' אפי' היא מאותן שאפשר להיות בצבור לא נאמרה מימיה
לצבור. והיכי דמי אפשר משאי אפשר דלא גמרינן בגון אי הוו גמיר תלת
תלפתא דרשייה לא נאמרי אלא ביחוד בצבור לא משכחי שטשא אפי' תלת
דלמא איתך שטשא דלא ממזרי בצבור אוקי לגשייה אפי' מרי דמי
שטשא דליתניהו אלא ביחוד איכא לפסוקי דלמא מיהה ביחוד נאמרה וכת
הכי קידרא גמירי אמאי עמידום על משה שבזיל אחת ליחוי אותה אלא
תרמי מטאות שפירו צבליה ושערה שניה איכא לפסוקא אבל ולד
תרמי מאותן הראויות להמא בצבור הימא אס מהשלה היתא שזין
אמאי העמידו לה פשיטא להו שהמנה לא היתה יכולה להמא בצבור
וקשה להו ו' השתא הדר למיוקא קמא ומסיים לא) רבי נתן לן
אמאי דאמר העמידום על ה' ב'תנ' ומקדישין אכרין ועובדין אבל
לעיל דף י':) על בעלת מוס קטוע. שאם הימיר בעלת מוס בחמימה

בחדא גזירה גזירונא לה ובעצור לא משכחת להו הלכך: [עו] מדאגמרי' לאוכהי' כחדא גמרא ובעצור ידי ותתמית' שזיתנה להם למיתא משום דראבי' לספקי' דמתני' בין בעצור בין ביחיד משיה' לא מינה גמרינן מה: [עז] ובעצור וכל: אמר' אלא: [עח] אפשר משאפשר גמרינן: [עט] והכסין, גליון קק' וכו' וברוי לרש"י ונראה דרש"לי פסר' ואקמ' דר' נתן פליג ואקמ' דר' יונה להו כדו ולא לפרש תאם: [פא] אפשר נזכר' ויכתיב מישיא נזכר: [פב] אפשר נזכר' הדין: [פג] דפסיק, גליון כ"ח

וְכִי דִּינִי אֶפְסֵר מִשְׁאִי אֶפְסֵר. הֵא דְלֹא אִיתְגְּדוּ הֵלֶךְ עֲשֵׂה בְצִבּוֹר לְמִיתָה מִמֶּשׁוֹם דְּלֹא מִשְׁכַּחְתָּ לְהוּ בְצִבּוֹר לֹא לְעֵינִי מִיתָה וְלֹא לְעֵינִי הִקְרָבָה דְּהֵא לֹא מִיתַרְמוּ בְצִבּוֹר לְעוֹלָם: אֲרַבְּעָה יִנְטֹנוּ לָהֶם. ^(א) כּוֹלֵם אֲרַבְּעָה חֲטָאוֹת יִנְטֹנוּ לָהֶם מִכֵּינִי דְמָתוֹת וְלֹא חֲמַס ^(ב) וְכִי בִיחִיד אִם בְצִבּוֹר וּשְׁכַחוּ

בציוו נאמר להו' ממה והחמשיית נאמר להו' רשע ובימי אבנלו של חמשה שכחו אחו' היתה רועה והכלו לחומה ואמרו כולן ממות הלכך אי' ס'ד בצבור נאמר להם מ' משכחת להו' בצבור הא' לא מיתרמו בצבור אלף שמים מהם אלף ודאי לא היו אלף ביחד: אפס ינסה לכן. למתה וארבעה לרבייה והעמידוה על חמשה שכחו אחו' המסה. ור' נתן לפרוש' טעמיה דרבי שמעון דמתני' אחא אלף מקמי דמסיק למילתיה קפדין ליה הש"ס ומתקן לפירושה ודל דמסיק למילתיה: וליחוי כהי סדרא גמירי. אחאי העמידוה על חמשה משום קסיקא דחדא ליחוי כהי סדרא גמירי לה להאיא חדא אהי כהי וזכרם שאותה המטה שאלמה להם היתה יכולה להיות ביחד וצבור פ' למדו' דחטאת שכיפרו עליה ושעברה שמה ממה קסיקא אצל היך שלשה ליכא לספוקי ו' דלא הוו בצבור דלא דמו להאיא אפי' היו זכרים שאותה המטה

גלגל היתה יכולה להיות אלא ביחוד לימא דהנך שלשה מחסות אצל
(י) הכא (כ) ליכא לספוקא דהא גלגל דמי לה: **שפי' שפחות שפחו.**
מתי סדרה ואי זו היא והלכך מדשכחו הכל קשיא להו לאחון שכימי
והשע א' סלקא דעתך דלגזור הוא הדיא דתמה ד' רעשיה הכי
משכחת להו לגזור ה' מימרתמו לעולם (י) אלא ודאי מדאמר
חמשה בין מיסא ורעייא ביחוד אחמר דמשכחת להו כולהו ביה
והיינו טעמיה דרבי שמעון ורבען אימ להו דלרעיה יומת לכן
היכא דמשכחינן להו דלתימא ביחוד וביגזור ארטיה דלתימא בגזור
(י) ובקטוס חזר פירש רבי הכי אמר רשב"ל לאו דינא היא
אלא גמרא הוא דלרעיה יומת לכן למיסא נחא (י) מימרא וכיון דבי
הדי' נחא גמרא אגמרינו ודאי נחא דוכתא אגמרינו לרעיה ולא
משכחת ארעיה אלא ביחוד והממידוס (י) ד' חמישי יומת לכן לרעיה
גזרו עליה מיסא לחומרא מספק שפחו איזו היא וציימי אצלן לא משע
משכחת. וקשיא להו (י) לאחון שכימי והשע א' סלקא דעתך דלגזור
אגמין מכדי (י) חדא דוכתא הואי מדאגמרי (י) לרביעית' נחא
גמרא וביגזור מי משכחת ארעיה דתמן מהה ביחוד נחא ולא בגזור
וכל היכא דמיחרמא בגזור רועה דוכתא דמטאזוס פטיטא לן דנכזור
אלו הו. והאי דנקט ד' נחא לן מי' משום דמשע שכימי כן היה דלדאי
הלכא (י) ושכחה ציימי אצלן לא נחא ולא משום מירוא' דר' שמעון נקט

לה הכי דכל שכן אי טון נישט למשה מיתרעל מילתיה דרבי שמעון שפיר
דעריה ושמו איהו התמה והעמידום כולן למשה ויין ד' דרעיה חדא
בולחו כי יביחד יין בצבור הלכן בעי כרחיק חדא דוכותא למימכת
הארבעה דרעיה בעי כרחיק אינא חדא דמתי ליחרימיו ציבור ואפי' הי
מינה מה וז אפשר להיות ביחד ובצבור יא לא נאמרה (מיתמה) אלא
א ביחד הלכן אפשר בן משאי אפשר גמירין ומוקמין מיהא ביחד ולא
מיתחד גמרא גמרא ותרתי חדא גמרא למשה ובעי למליך לא מיה מיה
א ביחד לא נאמרי אלא ביחד חדא אינא אפשר ויין דין אפשר משאי
מיה הא והא אוקי למשה לא הכחא דמיתמתי וכו' נמי אלא לקמן מהיך
מהיך שלשה והרעיה בשלשה האחרות שרי טון מציית ביחד. וליחיו
אחת סדר היהא אס מקד (ב) הכתולות ביחד ובצבור התמה מבינו
מיה ותמורה ושמתו בעליה ליכא לפסוקא דהא פשיטא לן דלוחה ש
זות בצבור אוקי שלשה ויחידו כולן למשה אלא סיפרי ושעריה שנה
ב' שכיית שפחו. ומהיך סדר היהא ואיזו היא לפיך העמידו כולן
מיה לתרתי מילתיה דר"ש ועד השתא מפסקה הש"ס דפרכה למילתיה
ממירין. רבי יהודה הוא דרריש הכמה צבכמה (ויקרא כ) צפרק קמא
ל הקדש חלה עליה קדושה חמורה כ"כ שאם יפדה לא חלה חולין;
ליבז

דאיאננה בעבור ליטא שתי חטאות מותות כלכר: אלא שתי שכתות שכתו, שכתו וכל [ולא ידעו באותה] [ולא מאן] זה סדר הילכך העשיריות על חמש: וקשיא לרז א' מי אחיני מי אחיה בעבור אלא על כרחין, ילכך חמש ממפורש ויכול ביחיד אמר שני מפורש וכו' דנין אפשר משאפשר: **כס** מה מפורש כו' מירוש דה' שנגמרו כו' והשאר נמחק:

מסורת הש"ס

(א) מנחותיו וישיני (ב) רש"ק
 וישיק מיה (ג) ולעיל י"א
 (ד) ולעיל ז' ע"ש (ה) ונחיש
 מטה (ו) ז"ק מיה (ז) צל למתי
 ויה ז"ק ילמוד (ח) צל הכ
 מתי (ט) ניה לארבעה (י) ניה
 אחס (יא) צל השלשה ז"ק
 (יב) והשלשה ז"ק (יג) השלשה
 ז"ק (יד) ז"ק מיה

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גם' וזי ס"ד. גרסיי
וקסיא לכו זי ס"ד:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

ובי ונין אפשר מאשפס?
הדלוף שנים אפס קיפסן
בן כחירי בן צבבור: אר
רוש לקיט. אחרב אפס
מאט אפס אחרב מאט
מאט נתנו לך כרזי
ולא ידעי איהר והעשיר
הבט מספיקה אר סלק
ועצא חסד אפס בן גר?
לכל [למור] רב מן חסד
אפס ליהורי צבבור
כדמרון אלן [ודר] עי
ולמר חוט מספיק: רן
החפס אפס נתנה לך רן
ישבון אר ור איהר
העמידו אר מן מספיק:
ועצור חסד אפס [בדרי]
[קירור] אפס מירי לך
לכור אר כפר איהר של
רבחירי הן ואנין יועץ אר
ור לופט של חטאת חסד
וחל אר ואם אפס שנים

יִרְעוּ אִי זֶה הֵיא, שִׁכְחִי
דְּבָעֲבוּר הַזֶּה, הֵיא הַנֶּךְ
תָּ: וְאִין יִרְעִין לְתַלְלִין